

que corri la veu

www.quecorrilaveu.org - redaccio@quecorrilaveu.org

dimecres 23 d'abril de 2003

ARCADI OLIVERES

“La mobilització contra la guerra d'Iraq no és un moviment cojuntural”

Arcadi Oliveres, professor d'economia de la UAB parla pel *que corri la veu*

Arcadi Oliveres és doctor en Ciències Econòmiques i professor de la facultat de Ciències Econòmiques de la UAB. És vicepresident de Justícia i Pau, i un dels intel·lectuals d'esquerres més importants dels últims anys i més compromès amb el moviment per una globalització alternativa.

Els Estats Units han promogut una guerra de forma unilateral esgrimint vinculacions entre el règim de Sadam Hussein i Al Qaeda, i després, que el govern iraquità tenia armes de destrucció massiva. Quin ha sigut el motiu d'aquesta guerra?

Jo penso que sobretot, encara que algú ho critica, és una guerra de petroli. També hi ha un rerefons estratègic, que és la voluntat d'Estats Units de tenir una presència activa en aquella zona. Ja la va tenir una mica amb la guerra de l'Afganistan, en un espai diferent, perquè és més proper cap a Xina, que també és un perill que ells pensen que poden tenir i que

el volen vigilar. I ara, la presència estratègica d'Iraq significa tenir un peó a prop del seu país de tota la vida, que és Israel. Per tant, hi hauria aquest rerefons estratègic. Però jo segueixo pensant que la principal raó és el petroli, i de llarg.

Com s'entén la posició del govern espanyol, de suport incondicional a les tesis de Bush?

L'aprofitament de petroli és mínim i la venda d'armes que hagi pogut fer Espanya a la zona també. Penso que també la situació d'ETA controlada per la CIA, que era una de les aspiracions del senyor Aznar, és un objectiu impossible. La reconstrucció pot ser una mica més substancial perquè hi ha empreses espanyoles amb ganes d'anar-hi.

Però tot i així jo penso que cap d'aquestes coses té pes suficient i acabo traient-ne que tot és degut a la megalomania del senyor Aznar. És un problema psicològic que aquest senyor pateix, un complex d'inferioritat permanent, que pensa que resol posant els peus damunt la taula davant el G-8 i anant a donar-se cops

a l'esquena amb Bush al seu ranxo sense tenir en compte que en Bush pren els presidents de govern, excepte l'anglès, com uns perfectes *kleenex*. Per tant, que l'Aznar s'aprenghi la lliçó perquè s'enfonsarà. I jo me n'alegraré.

Perquè Barcelona ha sortit d'aquesta forma tan massiva als carrers, convertint-se en la capital mundial de la pau?

Primer, la pròpia tradició, mig anarquista, mig llibertària, mig d'esquerres i molt antimilitarista de Barcelona. Són alguns elements que estan en el rerefons del pensament col·lectiu dels ciutadans. Per altra banda, Barcelona ha començat des de fa tres o quatre anys, tot un procés de mobilització. Recordem que vam tenir tots els actes davant aquella presència frustrada del Banc Mundial, vam tenir l'any passat la cimera comunitària i vam col·locar 400.000 persones al carrer. També podríem recordar que hi va haver una desfílada de les forces armades a Barcelona, que va reunir a menys gent

» continua a la pàgina 3 »

SUMARI

2 Editorial: “Hi havia una vegada”

Opinió: “Guerra, reflexió i participació”

Papa Buix i el petit Asnar

3 Entrevista a Arcadi Oliveres

L'Autònoma segueix sense fer vaga passiva

L'Ajuntament impedeix l'acampada a Pl Catalunya

4 Breus i agenda

Resultats d'un taller participatiu a la facultat de Ciències

Guerra, reflexió i participació

“Hi havia una vegada”

Hi havia una vegada un drac que va raptar una princesa i volia devorar-la. Per sort que va aparèixer un valent cavaller que es deia Jordi i la va salvar. El poble, molt content, va sortir al carrer a celebrar la bona notícia. Ja deveu haver sentit aquesta llegenda algun cop, no? Gairebé totes les històries són semblants: un dolent amenaça el bé, i un heroi resol la situació.

Hi havia una vegada un senyor malvat que deia que volia matar un altre senyor igual de malvat (tot pel bé de la humanitat, és clar). I per fer-ho, va haver de destrossar un país sencer. En aquesta història, el valent cavaller, que es deia ONU, no va poder evitar el desastre. En el fons no era tan valent, i el senyor malvat li va passar la mà per la cara. El poble, en aquesta ocasió, també va sortir al carrer, però no estava content. No estava gens content.

Hi havia una vegada un poble indignat que es va aixecar contra la mentida, contra la injustícia, contra la mort dels seus germans. La gent cridava i cridava demanant als seus malvats dirigents que els fessin cas d'una vegada per totes. Aquests dirigents es van espantar molt, doncs van veure com un poble que semblava dòcil i adormit, en realitat era una bomba de rellotgeria que havia esclatat i podia ensorrar el seu regnat de tenebres.

La primera història és una innocent llegenda. La segona, un trist passat recent. La tercera és el nostre present, el present de tots nosaltres. Quan no hi ha un heroi que ens resolgui la situació, hem de cridar molt fort per fer-ho nosaltres mateixos. No tinguem por, cridem, perquè si cridem junts, tots serem herois. I si som l'heroi, QUI ens farà callar?

Una de les tragèdies més greus del món contemporani és la creació d'institucions socials que de manera perversa acaben per portar a terme funcions contràries a aquelles per a les quals van ser creades. En bona part, aquest és el cas del sistema electoral actual, que ha deixat de ser un mecanisme per canalitzar adequadament els projectes col·lectius i la pluralitat de visions dels ciutadans per autoconstituir-se més aviat en un sistema dirigit a contenir el conflicte, a reproduir i enfortir les coalicions d'interessos, i a anorrear la diversitat i la diferència. El desencís de la població és evident, donat que no se li demana o motiva prou per a que intervingui de manera qualitativa en els processos de decisió política i únicament de manera quantitativa un cop cada quatre anys. Això pot ser una explicació de la baixa participació electoral en els darrers anys, encara que per altra banda, és clar també que alguns polítics actuals semblen haver après massa bé aquell *dictum* atorgat a Maquiavel on afirmava que una cosa és l'ètica i una altra cosa la política, posició que repugna, i molt, a qualsevol ciutadà mig (i que ens neguem a acceptar en la nostra vida quotidiana, professional o política). Sembla doncs com si alguns responsables escollits per decidir, quan arriben al poder, tendissin a quedar-se atrapats per macabres jocs d'estratègia, en una autista negociació d'intramurs, i en la repartició universal de 'solucions' apriorístiques i violentes i que no responen a un procés obert i ampli de reflexió col·lectiva dirigit a definir i conèixer quins són els problemes reals que veritablement haurien de solucionar. Per això, moltes de les suposades 'solucions' que els polítics apliquen per abordar

els problemes socials no tenen res a veure amb les causes últimes d'aquestes problemes, i a més, aquestes solucions no tenen en compte moltes de les conseqüències indesitjades, inesperades i negatives de la seva aplicació. Malgrat tot els governs, juntament amb els mitjans de comunicació, encara ostenten el poder i el monopoli en la definició pública dels problemes socials, a partir dels quals apliquen les seves 'solucions' dependent de la seva pròpia ideologia i no tant en funció de la reflexió. Ens entristeix doncs constatar, una vegada més, com de l'equivocada i violenta aplicació universal de solucions errònies -com poden ser les militars, de mercat únic o en contra de la diversitat- solament poden sorgir noves situacions molt més greus, molts més errònies i que generen molt més patiment que les que teníem en un començament.

Taller participatiu

Precisament a fi de reflexionar sobre aquestes qüestions i centrarnos en el debat sobre la guerra d'Irak, el proppassat dia 26 de març un centenar d'estudiants de la Facultat de Ciències va intervenir en un taller participatiu de reflexió que va durar unes tres hores. Després d'una molt breu introducció sobre el mecanisme de desenvolupament del taller i de dividir els assistents en grups més petits que es van reunir durant una hora i quart, els estudiants van retornar al ple per engegar un procés de discussió que s'anava plasmant en l'escriptura d'un informe de síntesi amb els punts més rellevants *en-raó-nats* als grups i entre tots plegats. Per tant, l'objectiu del taller era el de definir i redefinir, en els propis termes dels estudiants,

les causes i conseqüències del conflicte d'Irak, així com les mesures i les accions que es podrien fer com a ciutadans, com a professionals o com a futurs científics. Haig de dir que la meua contribució va ser mínima i limitada solament a moderar la discussió, per la qual cosa l'informe que es reproduïx a continuació no conté cap modificació per part meua i va ser escrita pels estudiants.

Malgrat la limitació del temps i el sentiment sempre inherent que calia encara aprofundir més en alguns punts, finalment l'informe va ser votat gairebé per unanimitat pels assistents, llevat de dues persones. Val a dir però, que l'objectiu no era el d'arribar a cap consens sinó simplement el de mostrar la diversitat d'opinions. I a més, potser val també notar que els dos estudiants que van dissentir no van participar des del principi en el procés de reflexió i només es van afegir al final, la qual cosa demostra la importància d'intervenir des de l'inici dels processos de participació per poder entendre o participar en els resultats. De fet, una de les lliçons més sobresortints que he après en aquests anys de portar a terme aquesta mena de tallers és que el procés és tant important com els resultats. En realitat, el mateix procés és un resultat. Per aquest motiu, i ja en els àmbits de la política, de l'economia o de la ciència, és cabdal copsar el perquè quan els fins es deslliguen dels mitjans, o els resultats esperats dels processos per obtenir-los, els objectius tendeixen a pervertir-se i acaben per perdre el seu sentit.

JOAN DAVID TABARA
INSTITUT DE CIÈNCIA I TECNOLOGIA
AMBIENTAL (ICTA) I PROFESSOR DE
SOCIOLOGIA AMBIENTAL DE LA UAB

papa buix i el petit asnar

Arcadi Oliveres: "La posició del govern espanyol és deguda a la megalomania d'Aznar"

» ve de la pàgina 1

que tota la gent que contra la desfílada ens reuníem al Parc de la Ciutadella. Hi ha una capacitat d'actuació en xarxa bastant demostrada per aquests grups que estan darrera la Plataforma Aturem la Guerra, hi ha en preparació un fòrum social de la Mediterrània per al proper mes de març de l'any que ve. Per tant, no és una cosa aïllada, forma part de tot un conjunt. No és una mobilització cojuntural.

Durant les últimes setmanes s'ha parlat de repressió a les manifestacions o de policia secreta a les assemblees estudiantils. Fins i tot, alguns han fet una comparació entre aquesta època i el final del franquisme. Fins a quin punt és vàl.lida aquesta comparació?

Cal dir que les manifestacions no han estat reprimides, a diferència del que passava quan el Banc Mundial o durant la cimera europea. El que sí que hi ha hagut és policia secreta transformada en gent agitada perquè s'acabessin cometent actes de violència. I això en actituds que s'han produït davant la seu del PP, segur que s'ha donat.

Per altra banda, presència de policia secreta, sí. A l'Autònoma s'ha denunciat i s'ha

vist. I això, efectivament, em recorda altres temps. Ara potser han agafat un estil més modern, però la presència de policia secreta continua. Això ens porta a un altre tema, que és tot el tema del control social. Ens fotografien pel carrer, ens controlen el telèfon, ens entren a Internet, ens miren les targetes de crèdit. Tota una sèrie de coses que fan que estem permanentment controlats. Tinc la impressió que aquestes coses les haurem de començar a denunciar.

El moviment universitari ha estat titllat en els últims anys com con-

formista i poc compromès. Amb aquesta guerra, els universitaris hem tornat a saltar a primera línia. Aquest conflicte marcarà un abans i un després en les reivindicacions estudiantils?

El moviment universitari no estava mort. Es va demostrar durant la guerra del Golf, a la guerra de Kosovo i es va demostrar durant la guerra de l'Afganistan. Una altra cosa és que s'hagi ampliat la seva capacitat mediàtica, però és una continuïtat del que ja s'estava fent amb més presència mediàtica.

El que sí que podria ser un nou

moment és tot aquest espai que va començar a Seattle l'any 1999, agrupant-se en aquest 'un altre món és possible'. Això sí és un abans i un després, però no a nivell estudiantil sinó a nivell social general que pot representar un canvi respecte actituds d'una època anterior.

Creu que l'opinió pública mundial, definida com la nova superpotència, podrà aturar els plans del govern dels Estats Units?

L'opinió pública mundial i l'opinió pública nord-americana, l'hem de tenir molt present. A dins dels Estats Units hi ha gent molt crítica que han començat una tasca de corrosió del sistema. Són els que més poden fer canviar aquestes estructures. El que ens convé és un gran acord entre els moviments que, des de fora, critiquem la superpotència americana, i els que ho fan des de dins. I no oblidem, també, tota una sèrie de moviments canviants del tercer món, que són molt importants. En aquest moviment anti-globalització ens correspon no tan sols mirar-nos el melic els ciutadans europeus, sinó començar-ho a fer arreu del món. Començant pels propis americans i continuant amb altres països.

Arcadi Oliveres al despatx de l'organització Justícia i Pau

JORDI DE ARRIBA

actualitat

L'Autònoma segueix sense fer vaga passiva

El Comitè contra la Globalització i la Guerra de la UAB ha organitzat una jornada de vaga activa per demà. Els actes es centraran en conferències i visionats de pel·lícules, tot i que la màxima assistència es preveu al dinar popular.

Els actes començaran a les 10 del matí a la Plaça Cívica amb la conferència "Globalització i guerra", de l'economista Arcadi Oliveres (veure entrevista en pàgines anteriors). Just a l'acabar la conferència inicial l'assessor històric de la pel·lícula Tierra y libertad, Andy Durgan, parlarà de la "Revolució del 36". Un cop acabi la xerrada d'Andy Durgan els assistents tindran l'opció de col·laborar econòmicament amb l'Iraq a través d'un dinar benèfic qualificat de "baratet" pel Comitè

organitzador. A les quatre de la tarda està previst el videofòrum "Maig del 68" a la Facultat de Ciències de la Comunicació. La intenció primordial del comitè és "refrescar la

memòria" dels alumnes que han estat protestant contra la guerra i fer "tornar a l'acció" aquest col·lectiu que després de les vacances pot caure en la "desconnexió".

Fotograma de la pel·lícula Tierra y libertad del director Ken Loach

L'Ajuntament impedeix l'acampada a Plaça Catalunya

La guàrdia de Barcelona ha impedit aquesta nit que es plantessin les tendes de campanya a Plaça Catalunya contra la guerra. La seva intenció era acampar només aquesta nit per celebrar un Sant Jordi reivindicatiu i informar a les persones que passessin per la plaça de les seves activitats.

Segons fonts oficials, la raó per impedir l'acampada ha estat la instal·lació a la mateixa plaça de diverses carpes, entre elles la gran carpa de propaganda del Fòrum 2004 i l'habitual plató mòbil de TV3 per l'emissió de la programació del dia de Sant Jordi.

Solidaritat Autònoma

Un milió de veus per la pau, un milió per a les criatures de l'Iraq és el lema de les enganxines que un grup d'estudiants de Ciències de la Comunicació de la Universitat Autònoma de Barcelona vendran d'aquí a final de curs. Aquesta iniciativa va sorgir arrel d'una assemblea on es va plantejar de quina manera es podia ajudar directament a les víctimes de la guerra. Els alumnes, que han autofinançat el projecte, vendran al preu d'un euro enganxines amb la imatge de dos nens ferits. La recaptació total serà destinada a la construcció d'un hospital o una escola a Iraq. La idea inicial és recaptar un milió d'euros venent un milió d'enganxines. Tothom que vulgui pot col·laborar venent o comprant.

Tancada de Comunicació, al xalet

Tot i les múltiples peticions dels estudiants, el Deganat de la facultat de Ciències de la Comunicació de la UAB ha decidit que la tancada estudiantil planejada per dijous 24 en protesta per la política internacional del govern del PP serà al xalet enlloc de l'edifici principal de la facultat, tal com s'havia demanat.

Un Sant Jordi de Pau

Aquest és el lema adoptat per diversos col·lectius antibel·licistes de Catalunya pel dia de Sant Jordi. El final de la guerra a l'Iraq ha obert una nova perspectiva. Tenint en compte la conflictiva situació actual del món, els

diferents moviments socials que han nascut en el darrer mes anuncien que continuaran denunciant els governs que no senten la veu del poble i seguiran reclamant la llibertat. En la jornada d'avui la Plataforma Aturem la Guerra ha creat punts de llibre contra la guerra que es podran comprar per un euro a diferents parades de venda de llibres.

Classes alternatives

Algunes classes ja no tornaran a ser les mateixes. Donada la situació i amb motiu de la Universitat alternativa, Santiago Ramentol, professor de la facultat de Ciències de la Comunicació, va decidir conjuntament amb els seus alumnes oferir una sèrie de conferències en torn a la guerra a Iraq. Sense deixar de banda el

continguts essencials de l'assignatura, Ramentol analitzarà diversos aspectes relacionats amb l'Estructura de la Comunicació i el mateix conflicte. Ahir dimarts, la primera conferència va tractar sobre el futur a l'Orient Mitjà - "l'arc de la crisi", com l'anomena Brzezinski- i sobre la guerra tecnològica portada a terme pels Estats Units.

retalla-la i corre la veu

DIMECRES 23 D'ABRIL

Jornades contra la retalla de llibertats: Tothom al carrer!

Hora: 09:00
Lloc: Al carrer
Aprofita per denunciar la repressió: octavetes, accions, performances...

'Els voluntaris a Galícia, una mirada crítica': Exposició sobre els voluntaris de la UAB a Galícia

Hora: 09:00
Lloc: Al hall de l'entrada del teatre de l'Edifici d'Estudiants de la UAB (Fins al dia 30) Mostra la vivència dels més de 250 estudiants de la Universitat Autònoma que han estat voluntaris a Galícia.

DIJOURS 24 D'ABRIL

Tancada a la Facultat de Ciències de la Comunicació (UAB)

Hora: 09:00
Lloc: Xalet de la Facultat de Ciències de la Comunicació (UAB)
Activitats durant el dia i tancada a la nit al xalet.

'Els voluntaris a Galícia, una mirada crítica': Exposició dels voluntaris de la UAB a Galícia

agenda

més informació a www.quecorrilaveu.org

DIVENDRES 25 D'ABRIL

'Els voluntaris a Galícia, una mirada crítica': Exposició sobre els voluntaris de la UAB a Galícia

Hora: 09:00
Lloc: Al hall de l'entrada del teatre de l'Edifici d'Estudiants de la UAB (Fins al dia 30) Mostra la vivència dels més de 250 estudiants de la Universitat Autònoma que han estat voluntaris a Galícia.

Reflexions sobre la guerra (segon dia)

Hora: 09:30
Lloc: Aula Magna de la Facultat de Geologia Universitat de Barcelona
9:30 Xavier Batalla (La Vanguardia) 'Geopolítica i geoestratègia'
10:30 Anna Badia (UB) 'Dret internacional'
12:00 Salvador Cardús (UAB) (per confirmar) 'Anàlisi dels moviments socials antiguerres'
13:00 Mariano Marzo (UB) 'Recursos naturals i guerra'

Hora: 09:00
Lloc: Al hall de l'entrada del teatre de l'Edifici d'Estudiants de la UAB (Fins al dia 30) Mostra la vivència dels més de 250 estudiants de la Universitat Autònoma que han estat voluntaris a Galícia.

Reflexions sobre la guerra (primer dia)

Hora: 09:30
Lloc: Lloc: Aula Magna Facultat de Geologia de la Universitat de Barcelona
9:30 Dolors Bramon (UB) 'L'islam tòpics i diversitat'
10:30 Pius Alibek 'La guerra vista per un iraquetà'
12:00 Eduard Sanjuan (TVC) 'Els periodistes i la guerra'
13:00 Artur Colom (UAB) 'Un nou imperialisme econòmic'

Jornada contra la guerra i l'ocupació d'Iraq

Hora: 10:00
Lloc: Pl Cívica (UAB)
10h: 'Globalització i guerra' a càrrec d'Arcadi Oliveres
11'30h: 'Islam, imperialisme i resistència'
13h: 'La revolució del 36' a càrrec d'Andy Durgan, assessor històric de la pel·lícula Tierra y Libertad

Dinar popular. Els fons es destinaran a l'Iraq
16h: Videofòrum 'Maig del 68', a l'Aula Magna de CC Comunicació.

Conferència 'La visión olvidada de la vieja Europa: la paz por la reducción del poder' a càrrec de Walter Oswalt

Hora: 12:00
Lloc: Sala de Graus de Filosofia de la Facultat de Geografia i Història de la UB (C/ Baldiri i Reixach, Barcelona)
Walter Oswalts és membre de Die Gruenen, màxim assessor científic de ATTAK, director de l'arxiu W. Eucken i professor de la Universitat de Colònia.

Jornades contra la retallada de llibertats: Jornades de tallers-debat

Hora: 18:00
Lloc: Cobxeres de Sants
18:00 Tallers simultanis:
-Presons: la realitat que no s'explica
-La resposta policial als problemes socials
20:00 Tallers simultanis:
-Immigració: la negació de la ciutadania
-Criminalització: la repressió des dels mitjans de comunicació.

Un diari obert a tothom: redaccio@quecorrilaveu.org

www.quecorrilaveu.org

